

MRIJ-normen

Te weinig onderzoek voor eigen MRIJ-excretienorm

Het nieuwe mestbeleid valt ongunstig uit voor het MRIJ-ras. MRIJ-veehouders hopen via (literatuur)onderzoek aan te tonen dat de MRIJ-koe efficiënter omgaat met voer dan de Holsteinkoe en een eigen excretienorm, een eigen maat voor stikstofuitstoot, verdient.

Een hoger eiwitgehalte bij een lager ureumgetal en een betere voerefficiëntie. De aanwezige melkveehouders tijdens de MRIJ-themadag in het Overijsselse Heeten wisten het wel: de MRIJ-koe verdient een aangepaste maat voor stikstofuitstoot, de excretienorm, in de nieuwe mestwetgeving. 'Er zijn te weinig onderzoeksgegevens over MRIJ beschikbaar om richting overheid aannemelijk te maken dat er rasverschillen zijn op het gebied van stikstofexcretie', zo ontzuchtte Roel Veerkamp de aanwezigen. Onderzoeker Veerkamp is regisseur van de netwerk-groep MRIJ-Zuid die zich afgelopen half jaar bezighield met de vraag over een ras-specifieke excretienorm. 'Er zijn aanwijzingen, maar die moeten via onderzoeken wel eerst hard worden gemaakt.'

In de nieuwe mestwetgeving is iedere koe gelijk. 'De MRIJ-koe wordt soberder gehouden en krijgt doorgaans minder krachtvoer. Een breed onderzoek op basis van voeropname is daarom zinvol, omdat een ras hoort bij een bepaald bedrijfssysteem.' Veerkamp liet weten dat onder meer het project Koeien & Kansen actief onderzoek

Mark de Bode:
'LNV staat open voor een specifieke benadering van excretienormen'

doet naar de mogelijkheden van een bedrijfsspecifieke excretienorm.

'Voor het meedenken over een specifieke benadering voor de normering staan we open', zo weerlegde Mark de Bode, werkzaam bij de directie Kennis van LNV, de kritiek op het mestbeleid. Zijn uitleg over de nieuwe mestnormen voorspelde voor de MRIJ-veehouders weinig goeds: een hoge melkproductie per koe zal door de nieuwe wetgeving worden gestimuleerd. 'We maken nog wel onderscheid door de excretienorm afhankelijk te maken van het ureumgetal. Dat is meetbaar en controleerbaar.'

Meer raspromotie

Het voortbestaan van de MRIJ-koe kon wel eens flink worden beïnvloed door de nieuwe mestregels, zo concludeerden de MRIJ-veehouders morrend. Sipke Joost Hiemstra van het Centrum van Genetische Bronnen, onderdeel van Wageningen Universiteit, was met meer positieve berichten naar Heeten gekomen. 'Vanwege de

fokkerij van de toekomst is het belangrijk dat oude rassen in stand worden gehouden. De omvang van het MRIJ-ras verkeert volgens Hiemstra nog niet in de gevarenzone, maar waakzaamheid is wel geboden. 'De MRIJ-fokkerij is te veel gericht op het behoud, er is te weinig aandacht voor vooruitgang.'

Hiemstra zag voldoende kansen voor MRIJ. 'Het ras past goed bij biologische boeren, de dieren zijn minder kwetsbaar dan hoogproductieve koeien en ze hebben een bepaalde cultuurhistorische waarde. Veehouders in Frankrijk krijgen in specifieke regio's subsidies wanneer ze koeien houden van het oorspronkelijke regionale ras. Daar houdt het plattelandsbeleid in Nederland geen rekening mee. Daar zou uw rasvereniging zich harder voor moeten maken. U moet uw ras meer promoten.'

Daar hadden de MRIJ-boeren wel oren naar. De opmerking 'We moeten zorgen voor een neutraal onderzoek zodat we kunnen aantonen dat de MRIJ efficiënter omgaat met het voer', werd met instemmend geklap begroet en ook de volgende opmerking kreeg de handen op elkaar. 'Misschien moeten we af van de benaming dat MRIJ een oud ras is. Oud klinkt te negatief. We hebben vandaag toch al veel moeilijke termen gehoord. Waarom gebruiken we de naam MRIJ niet zoals in Engeland: MRI, More Real Income.'

Jaap van der Knaap

Sipke Joost Hiemstra:
'MRIJ moet zich meer promoten'

Roel Veerkamp:
'Er is te weinig onderzoek binnen MRIJ'

